

PRÁVO - DANĚ - AUDIT - ÚČETNICTVÍ

YOUR SAFE HARBOUR

NEWSLETTER **říjen 2025**

- Změna zákona o daních z příjmů
- Novela zákona o dorovnávacích daních
- Daňová podpora družstevního bydlení
- Změny zákona o rezervách
- Jednotné měsíční hlášení zaměstnavatele
- Intrastat – ukončení aplikace InstatDesk
- Úpravy převodních cen z hlediska DPH
- Judikatura: Existuje stále povinnost mít zapsaného skutečného majitele?
- Judikatura: Námitka nepřiměřenosti smluvní pokuty
- Judikatura: Prohlášení a záruky ve smlouvách o převodu podílu
- Povinné příspěvky zaměstnavatelů na produkty spoření na stáří
- Věděli jste, že / Ze života LTA

ZMĚNA ZÁKONA O DANÍCH Z PŘÍJMŮ

Pod číslem 360/2025 Sb. byl ve Sbírce zákonů publikován doprovodný zákon k zákonu o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele (JMHZ), a to ve znění pozměňovacích návrhů Senátu. Zákonodárci v rámci legislativního procesu doplnili řadu změn, které s JMHZ nesouvisí. Níže uvádíme vybrané změny v zákoně o daních z příjmů.

Zaměstnanecké benefity

Dosud platný zákon o daních z příjmů umožňuje, aby některé zaměstnanecké benefity byly osvobozeny od daně z příjmů (a tím i od odvodů zdravotního a sociálního pojištění) bez ohledu nato, zda jsou poskytovány jako mzda nebo nad její rámec. Finanční správa však dlouhodobě zastávala restriktivnější výklad, podle něhož jednou z podmínek osvobození je to, že benefit není vyplácen jako odměna za práci. Tento požadavek v dosavadním zákoně o daních z příjmů výslovně zakotven není, což potvrdil i Nejvyšší správní soud. V praxi tak dochází k tomu, že zaměstnavatelé uzavírají se zaměstnanci dohodu o tom, že část jejich mzdy bude vyplácena formou nepeněžních benefitů, které splňují podmínky pro osvobození (např. poukázky na čerpání služeb zdravotního, kulturního a sportovního charakteru). Z těchto příjmů se dosud daň ani pojistné

neodvádí.

Cílem novely bylo výklad finanční správy zakotvit přímo v zákoně o daních z příjmů. Od roku 2026 budou od daně z příjmů osvobozeny pouze takové benefity, které nejsou považovány za mzdu, plat ani jejich náhradu. Jinými slovy – pokud bude nepeněžitý benefit poskytován jako odměna za vykonanou práci, bude podléhat dani a odvodům pojistného. Rozsah účelů volnočasových benefitů či limity pro osvobození od daně se novelou nemění.

Doporučujeme do konce roku 2025 provést kontrolu interních směrnic a pracovních smluv. Ujednání, na jejichž základě jsou poskytovány nepeněžní benefity, doporučujeme zrevidovat a případně upravit tak, aby od ledna 2026 bylo najisto postaveno, zda plní podmínky pro osvobození. Rádi vám budeme v této oblasti nápomocni.

Příjmy fyzických osob z prodeje CP a podílů

S účinností od 1. 1. 2026 je zrušen limit 40 mil. Kč pro osvobození příjmů z prodeje cenných papírů a obchodních podílů u fyzických osob. Limit 40 mil. Kč zůstane zachován pouze pro osvobození příjmů z prodeje kryptoaktiv.

Ke zrušení limitu pro osvobození nebyla přijata žádná přechodná ustanovení. To znamená, že limit 40 mil. Kč se bude aplikovat ještě na příjmy z prodeje cenných papírů obdržené do 31. 12. 2025.

Zrušení srážkové daně u některých příjmů fyzických osob

Novela ruší zdanění příjmů fyzických osob srážkovou daní ve dvou oblastech, s rozdílnou účinností. První oblastí jsou drobné výdělků. Těmi jsou v roce 2025 příjmy z dohody o provedení práce do 11.500 Kč měsíčně a ostatní formy pracovních vztahů do 4.500 Kč měsíčně. Tyto mají být od 1. ledna 2027 zdaňovány zálohovou daní, nicméně nový způsob zdanění nezakládá povinnost podávat daňové přiznání. Daňové přiznání mohou poplatníci podat dobrovolně (např. pokud si budou chtít uplatňovat daňová zvýhodnění). Výdělků do uvedených limitů nebudou považovány ani za porušení podmínek pro paušální daň a podnikatelům v režimu paušální daně nebudou zakládat povinnost podat přiznání k dani z příjmů.

Další oblastí, kde se zdanění srážkovou daní nahrazuje zdaněním zálohovou daní, jsou příjmy členů orgánů právnických osob (např. jednatelů s.r.o.),

ZMĚNA ZÁKONA O DANÍCH Z PŘÍJMŮ

kterí nejsou českými daňovými rezidenty. Příjmy těchto osob budou nově podrobeny progresivnímu zdanění obdobně jako je tomu u příjmů českých rezidentů, a to s účinností od 1. ledna 2026. Pokud v souhrnu za zdaňovací období jejich příjmy překročí 36násobek průměrné mzdy, budou zahraniční jednatelé povinni podat v České republice daňové přiznání (doposud tak mohli učinit dobrovolně).

Kvalifikované zaměstnanecké opce

Novela doplnila do zákona o daních z příjmů, vedle stávajících 2 režimů zdanění zaměstnaneckých opcí, speciální režim pro tzv. kvalifikované zaměstnanecké opce. Tato úprava cílí na startupy a další osoby, které naplní definici tzv. kvalifikovaného zaměstnavatele.

Podstatou změny je, že příjmy z realizace kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí poskytnutých kvalifikovaným zaměstnavatelem kvalifikovanému zaměstnanci nebudou podléhat zdanění jako příjmy ze závislé činnosti, ale jako ostatní příjmy. To mj. znamená, že z příjmů nebude odváděno pojistné na sociální a zdravotní pojištění. Navíc při nabytí obchodního podílu v důsledku uplatnění opce bude příjem podléhat zdanění až ve

zdaňovacím období, kdy dojde k prodeji podílu, nejpozději však ve zdaňovacím období, ve kterém uplyne 15 let od uplatnění opce. Příjmy z prodeje cenných papírů a podílů, které byly nabyty v důsledku uplatnění kvalifikované opce, nebudou osvobozeny od daně ani při splnění časového testu držby.

Kvalifikovaná opce je definována jako písemný bezúplatný nepřevoditelný příslib nabytí obchodního podílu. Příklad musí zaměstnavatel oznámit správci daně. Podíl z takového příslibu může zaměstnanec nabýt nejdříve po uplynutí tří let od data jeho poskytnutí, pokud dříve nedojde k vymezeným změnám na základním kapitálu zaměstnavatele nebo ovládající osoby, nebo pokud zaměstnavatel či ovládající osoba nevstoupí na veřejný akciový trh. Zaměstnavatel musí sdělit zaměstnanci tržní cenu obchodního podílu k okamžiku přidělení a k okamžiku uplatnění opce.

Kvalifikovaný zaměstnavatel je definován z hlediska ročního obrátu, který nepřesahuje 2,5 mld. korun, a úhrnu aktiv, který nepřesahuje 2 mld. korun, přičemž stejné hodnoty se uplatní i při posouzení z hlediska skupiny a konsolidované účetní závěrky. Zaměstnavatel ani jiný člen skupiny nesmí náležet do vymezeného okruhu subjektů,

mezi něž patří například banky, pojišťovny nebo poradenské společnosti.

Za kvalifikovaného zaměstnance je považován zaměstnanec, který splňuje podmínky:

- pro zaměstnavatele pracuje mezi okamžikem poskytnutí příslibu kvalifikované opce a jejím uplatněním nebo vypořádáním alespoň 12 měsíců,
- úhrn jeho kvalifikovaných obchodních podílů v okamžiku poskytnutí kvalifikované opce nepřekračuje 5 % na základním kapitálu kvalifikovaného zaměstnavatele a ovládající osoby,
- jeho příjem ze závislé činnosti dosahuje mezi příslibem a vypořádáním opce měsíčně aspoň 1,2násobku minimální mzdy platné v okamžiku poskytnutí kvalifikované opce.

Zachování zvýhodněného režimu zdanění nízkoemisních vozidel

Od 1. 1. 2026 je v zákoně o daních z příjmů zavedena vlastní definice nízkoemisních vozidel. Nízkoemisním vozidlem se pro účely daní z příjmů rozumí silniční motorové vozidlo kategorie M1, M2 nebo N1, které nepřesahuje emisní limit CO₂ ve výši 50 g/km a není bezemisním vozidlem.

ZMĚNA ZÁKONA O DANÍCH Z PŘÍJMŮ

Samostatná definice tak odstraňuje závislost vymezení nízkoemisního vozidla na směrnici EU, jejíž terminologická změna by od roku 2026 mohla vést k zániku daňového zvýhodnění. To, jaké vozidlo je považováno pro daňové účely za nízkoemisní, se vložením definice přímo do zákona o daních z příjmů nemění. Nadále tak zůstává zachováno, že při možnosti využívat zaměstnancem nízkoemisní vozidlo zaměstnavatele pro soukromé účely je příjmem zaměstnance 0,5 % vstupní ceny tohoto vozidla.

Změny v oblasti daňového odpočtu na výzkum a vývoj

Hlavní změnou v oblasti odpočtu na výzkum a vývoj je navýšení daňového odpočtu. Firmy si nově budou moci odečíst od základu daně 150 % vynaložených výdajů, nejvýše však do částky 50 milionů Kč za jedno zdaňovací období. Výdaje nad uvedený limit bude možné odečíst v základní výši 100 % bez omezení. Současně se prodlužuje lhůta pro uplatnění odpočtu na výzkum a vývoj z aktuálních 3 na 5 let.

Nově se také zavádí koncept tzv. odpočtového celku, který tvoří ovládající osoba a osoby, které tato osoba ovládá sama nebo společně s jinou

osobou. Pokud je podnik součástí odpočtového celku, posuzuje se limit 50 mil. Kč souhrnně za všechny členy odpočtového celku.

Změny se dotknou i projektové dokumentace. Nově již nebude nutné uvádět kvalifikaci ani formu pracovněprávního vztahu osob, které zajišťují řešení projektu.

Tyto změny by měly platit od 1. 1. 2026, a to pouze pro nové projekty na výzkum a vývoj.

JITKA MRÁZKOVÁ

Daňová poradkyně

jitka.mrazkova@LTApartners.com

NOVELA ZÁKONA O DOROVNÁVACÍCH DANÍCH

Dne 3. 9. 2025 nabyla účinnosti novela zákona o dorovnávacích daních pro velké nadnárodní skupiny a velké vnitrostátní skupiny. Nicméně novelizované znění zákona se bude aplikovat retrospektivně od počátku jeho účinnosti, tj. pro výkazní období započatá od 31. 12. 2023.

Nejpodstatnější změnou je prodloužení lhůt pro podání informačního přehledu a daňového přiznání. Mimo prodloužení došlo i ke sjednocení lhůt v rámci přiřazované a české dorovnávací daně.

Informační přehledy k oběma dorovnávacím daním se budou podávat ve lhůtě do 15 měsíců po skončení výkazního období, nicméně za první výkazní období je lhůta prodloužena na 18 měsíců. Z toho vyplývá, že první informační přehledy se budou správci daně podávat do 30. 6. 2026 za výkazní období roku 2024 (pokud zdaňovacího období odpovídá kalendářnímu roku).

U daňových přiznání došlo k prodloužení lhůty pro obě dorovnávací daně na 22 měsíců od skončení výkazního období. To znamená, že za kalendářní rok 2024 uplyne lhůta dnem 31. 10. 2026. Vhodné je připomenout, že i zde se uplatňuje institut samovyměření daňové povinnosti, tzn. že pokud

poplatník nepodá daňové přiznání v zákonem stanovené lhůtě, považuje se daň za tvrzenou ve výši 0 Kč.

Mimo výše uvedené lhůty upřesňuje novela řadu výkladů a pojmů, aby se zákon přiblížil co nejvíce požadavkům modelových pravidel OECD. Jedná se například o aktualizaci definice výkazního období, stanovení pravidel pro přepočet měn či popsání změn u uplatnění pravidel bezpečných přístavů.

Velmi podstatná bude implementace směrnice DAC 9 do českých předpisů, která umožní podání jednoho informačního přehledu v rámci Evropské unie. Tyto přehledy by se dle této směrnice měly na území Evropské unie automaticky sdílet. To znamená, že by Česká daňová správa přijala informační přehled podaný nejvyšší mateřskou entitou i pro účely české dorovnávací daně, pokud by tento informační přehled obsahoval veškeré požadované informace pro českou dorovnávací daň.

Jak jsme již informovali v článku v našem [newsletteru 3/2025](#), bude velmi důležitým krokem příprava zprávy podle zemí (Country-by-Country Reporting) za rok 2024. Zpráva podle zemí bude klíčovým dokumentem v prvních třech výkazních

obdobích. Proto, pokud stále společnosti nemají splněné základní povinnosti, jako například podané ohlášení ke zprávě podle zemí, doporučujeme tak učinit co nejdříve. Jakékoliv nesplnění podmínek v oblasti zprávy podle zemí může mít negativní dopad na poplatníkovy povinnosti v oblasti dorovnávacích daní.

Pokud jste součástí nadnárodní nebo vnitrostátní skupiny dosahující obratu alespoň 750.000.000 EUR ve dvou ze čtyř předchozích výkazních období dané skupiny a nezhájili jste v dané věci komunikaci s nejvyšší mateřskou entitou, doporučujeme tak neprodleně učinit, protože komunikace v rámci skupiny bývá v praxi velmi zdoluhavá a mnohdy náročná.

Budete-li potřebovat pomoc v oblasti dorovnávacích daní, jsme tu rádi pro vás.

MARCEL BAREŠ

Daňový poradce

marcel.bares@LTApartners.com

DAŇOVÁ PODPORA DRUŽSTEVNÍHO BYDLENÍ

Dne 16. 6. 2025 vyšel ve Sbírce zákonů zákon č. 176/2025 Sb., který novelizuje zákon o daních z příjmů v oblasti odpočtu hypotečních úroků od základu daně fyzických osob. Změna rozšiřuje možnost odečtu hypotečních úroků od základu daně fyzických osob také členům bytových družstev z částek odpovídajících úrokům z úvěrů bytových družstev, které poplatníci (členové družstva) ve skutečnosti platí v rámci tzv. anuity.

Odpočet je umožněn za podmíněk:

- úvěr je ze stavebního spoření, hypoteční nebo je poskytnutý bankou či stavební spořitelnou;
- je použit výhradně na určenou bytovou potřebu podle zákona (např. koupě, výstavba, oprava bytového domu);
- poplatník, tedy fyzická osoba, je členem bytového družstva a platí bytovému družstvu částky odpovídající úrokům za svůj podíl (resp. družstevní byt).

Pro odpočet úroků z úvěru poskytnutého bytovému družstvu musí být splněny obdobné podmínky jako v případě vlastního hypotečního úvěru. Jde zejména o podmínku užívání bytu k vlastnímu trvalému bydlení nebo bydlení své rodiny. Odpočet úroků je omezen shodně jako v případě hypotečních úvěrů poskytnutých přímo fyzické osobě na částku 150.000 Kč.

Novela umožňující daňovou úlevu pro členy bytových družstev má dle předkladatelů podpořit dostupnost družstevní bydlení a sjednotit postavení členů družstev s těmi, kdož si financují vlastní bydlení hypotékou.

ZMĚNY ZÁKONA O REZERVÁCH

Změna zákona o rezervách umožní od 1. 1. 2026 tvořit jednorázovou 100% daňovou opravnou položku k pohledávkám, jejichž rozvahová hodnota nepřesahuje 50.000 Kč (dosud hodnota 30.000 Kč). Ostatní podmínky pro tvorbu jednorázové daňové opravné položky zůstávají zachovány.

Jedná se o následující:

- pohledávka není promlčená,
- dlužník a věřitel nejsou spojenými osobami,
- od data splatnosti pohledávky uplynulo nejméně 12 měsíců,
- celková hodnota pohledávek vůči stejnému dlužníkovi, ke kterým jsou tvořeny opravné položky, nepřesáhne limit 50.000 Kč (dosud 30.000 Kč) za zdaňovací období,
- poplatník vede o těchto pohledávkách samostatnou evidenci.

JITKA MRÁZKOVÁ
Daňová poradkyně
jitka.mrazkova@LTApartners.com

JEDNOTNÉ MĚSÍČNÍ HLÁŠENÍ ZAMĚSTNAVATELE

Zákon č. 323/2025 Sb., o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele (JMZH) byl vydán ve Sbírce zákonů. Nařízení vlády, které bude upravovat provádění JMZH, má vyjít na přelomu října a listopadu. Účinnost zákona i nařízení je nastavena na 1. 1. 2026, nové povinnost se však začnou uplatňovat až od 1. 4. 2026.

JMZH má přinést zásadní administrativní úlevu pro zaměstnavatele, jeho cílem je zpřehlednit a zjednodušit procesy a jistě přinese možnosti zefektivnění personální a mzdové činnosti. Lze oprávněně očekávat, že jeho počáteční uvedení do praxe bude poměrně náročné: Jednak pro zaměstnavatele, kteří budou muset přizpůsobit a nastavit softwarové systémy, jednak pro samotné mzdové účetní, jež budou muset do systému doplnit nad stávající rozsah dat další informace.

JMZH coby elektronické podání sloučí převážnou část povinností zaměstnavatele vůči státní správě – od sociálního pojištění přes evidenci zaměstnanců a statistické výkazy až po daň z příjmů ze závislé činnosti. Zatím ještě nebude zahrnovat oblast zdravotního pojištění, tato agenda bude začleněna od roku 2027. Při komunikaci se zdravotními pojišťovnami se tak pro zaměstnavatele zatím nic nemění.

Hlášení bude mít tři části:

- souhrnnou – základní údaje o zaměstnavateli (IČ, název, sídlo), údaje o období, za které je hlášení podáváno, a souhrnné finanční informace,
- pojistnou – údaje o odvodech na sociální pojištění, a
- individualizovanou – údaje o jednotlivých zaměstnancích a jejich pracovněprávním vztahu. V této části budou i informace o dočasné pracovní neschopnosti, rodičovské dovolené atd.

Za měsíce leden až březen 2026 je zaměstnavatel povinen podat jednotné měsíční hlášení ve lhůtě od 1. 4. 2026 do 30. 6. 2026. Za každý kalendářní měsíc se jednotné měsíční hlášení podává samostatně. Následně budou data předávána prostřednictvím JMZH měsíčně bez možnosti individuálního prodloužení či prominutí lhůty.

JMZH bude zasíláno na Ministerstvo práce a sociálních věcí, které je bude sdílet s dalšími orgány – Českou správou sociálního zabezpečení, Územní správou sociálního zabezpečení, Institutem posuzování zdravotního stavu, Úřadem práce České republiky, příslušný orgánem Finanční správy České republiky, Ministerstvem financí ČR,

Českým statistickým úřadem, Ministerstvem spravedlnosti ČR a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Zákon se vztahuje na všechny, kteří jsou v postavení zaměstnavatele. Tzn. nejen na firmy či státní instituce, ale i na fyzické osoby, které zaměstnávají někoho třeba jen na dohodu o provedení práce. Vztahuje se také zahraniční společnosti, pokud jsou v ČR plátcí daně z příjmů ze závislé činnosti.

Časová osa náběhu nových povinností

- Povinnosti zasílání JMHU a registrace zaměstnanců budou zaměstnavatelé plnit od 1. 4. 2026.
- Za měsíce leden až březen 2026 nebudou zaměstnavatelé posílat výkazy pojistného, úhrada pojistného bude probíhat v zákonné lhůtě.
- V období do 30. 6. 2026 pak zaměstnavatelé doposílají měsíční hlášení za leden až březen 2026.
- V období duben až červen 2026 bude pro přihlášení českého zaměstnance (přihlášení zahraničních zaměstnanců se momentálně řeší), platit dosavadní 8denní lhůta ode dne nástupu do zaměstnání.

JEDNOTNÉ MĚSÍČNÍ HLÁŠENÍ ZAMĚSTNAVATELE

- Od 1. 7. 2026 pak vznikne povinnost (alespoň částečné) evidence všech zaměstnanců před okamžikem zahájení výkonu práce, a to z důvodu zabránění výkonu tzv. nehlášené práce. Povinnost doplnění zbývajících údajů (po částečném přihlášení) je stanovena nejpozději do 8 dnů po nástupu zaměstnance do zaměstnání.

Jaké kroky je potřeba co nejdříve zahájit?

- Zrevidovat stávající procesy, interní předávání dat a komunikaci uvnitř firmy v oblasti mzdové a personální.
- Zamyslet se nad tím, jak budou sbírána data o zaměstnancích a prověřována jejich správnost.
- Následně nastavit interní procesy a software tak, abyste byli připraveni komunikovat a předávat požadovaná data orgánům státní správy v požadovaném čase (systém bude řízen centrálně, tedy i formální nepodstatná chyba může zapříčinit neplatnost podaného hlášení).

JITKA MRÁZKOVÁ

Daňová poradkyně

jitka.mrazkova@LTApartners.com

INTRASTAT – UKONČENÍ APLIKACE INSTATDESK

Osoby registrované v České republice jako plátcí DPH nebo jako osoby identifikované k DPH, které během kalendářního roku dovezou/vyvezou zboží v rámci EU, jehož hodnota v součtu za kalendářní rok překročí 15 milionů Kč, jsou povinny podávat hlášení Intrastat.

Pro účely podávání hlášení Intrastat je možné využít buď webovou aplikaci InstatEvo nebo desktopovou aplikaci InstatDesk.

Webová aplikace InstatEvo od července 2025 nahradila původní webovou aplikaci InstatOnline a od počátku roku 2026 nahradí i desktopovou aplikaci InstatDesk. Hlášení za leden 2026 proto nebude možné odeslat přes InstatDesk, ale pouze přes webovou aplikaci InstatEvo.

Šablony nebo kurzy, které jste používali v aplikaci InstatDesk, zatím není možné importovat do InstatEvo. Tato funkcionality by však měla být dle informací na webu celní správy doprogramována. Co se ovšem do webové aplikace nepřeneslo, jsou data z InstatDesk. Z tohoto důvodu je zapotřebí si i po přechodu na webovou aplikaci nechat v počítači nainstalovaný InstatDesk. Sice už nebude aktualizován a nebude možné z něj posílat hlášení za rok 2026, využije se však pro opravu údajů za

rok 2025. Teprve po uplynutí termínu pro opravu roku 2025 dne 17. 7. 2026, můžete InstatDesk odinstalovat.

Přístupové údaje do InstatEvo jsou stejné jako do InstatDesk. Pro seznámení se s novým prostředím lze využít uživatelskou příručku zpřístupněnou na webu celní správy.

PETRA NOVÁKOVÁ

Daňová poradkyně

petra.novakova@LTAparters.com

ÚPRAVY PŘEVODNÍCH CEN Z HLEDISKA DPH

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) vydal na začátku září 2025 rozsudek ve věci C-726/23 SC Arcomet Towercranes SRL, který přináší nové pohledy na problematiku aplikace DPH při fakturaci úprav transferových cen mezi spřízněnými společnostmi. Tomuto judikátu doporučujeme věnovat pozornost i obecně ve vztahu k nároku na odpočet DPH u tzv. manažerských služeb poskytovaných zpravidla mezi mateřskou a dceřinou společností, kdy je potřeba věnovat pozornost prokázání poskytnutí těchto služeb jako podmínky pro možnost uplatnění odpočtu.

Případ SC Arcomet Towercranes SRL

S ohledem na skutečnost, že se případ týkal poměrně specifické situace, je nezbytné úvodem v krátkosti zmínit jeho popis.

Podle studie převodních cen mezi společnostmi Arcomet Belgie a jejími dceřinými společnostmi provedené v roce 2010 měly dceřiné společnosti v souladu s pravidly převodních cen vykazovat provozní marži v rozmezí od -0,71 % do 2,74 %. Aby bylo zajištěno dosažení odpovídající marže dceřiných společností, byla v roce 2012 mezi mateřskou a dceřinou společností uzavřena smlouva, podle níž mělo dojít k vystavení roční

vyrovnávací faktury společností Arcomet Belgie v případě nadměrného zisku přesahujícího 2,74 % nebo společností Arcomet Rumunsko v případě překročení ztráty ve výši -0,71 %.

Dle této smlouvy se přitom společnost Arcomet Belgie zavázala poskytovat své dceřiné společnosti různé manažerské a obchodní služby, jako např. sjednávání rámcových smluv s externími dodavateli a bankami, správu vozového parku na centrální úrovni, řízení kvality a bezpečnosti apod. Kromě toho nesla hlavní hospodářská rizika spojená s činností společnosti Arcomet Rumunsko. Na straně druhé se společnost Arcomet Rumunsko zavázala nakupovat a vlastnit všechny výrobky nezbytné k výkonu činnosti a nést odpovědnost za prodej a pronájem těchto výrobků a za poskytování služeb.

Vzhledem k tomu, že společnost Arcomet Rumunsko dosáhla v letech 2011 až 2013 vyššího zisku, než jaké bylo stanovené rozpětí, obdržela od mateřské společnosti faktury za služby poskytnuté dle této smlouvy, u nichž aplikovala reverse-charge.

V rámci daňové kontroly byla společnosti Arcomet Rumunsko doměřena DPH z důvodu zamítnutých

odpočtů DPH na vstupu u těchto služeb, u nichž byl uplatněn reverse-charge.

Soudnímu dvoru EU byly posléze v rámci soudního řízení položeny otázky, zda:

- fakturovaná částka podléhá DPH na výstupu,
- mají daňové orgány právo požadovat kromě faktury také doklady (např. zprávy o činnosti, výkazy o průběhu prací atd.), které dokládají použití nakoupených služeb pro účely zdani-
telných plnění osoby povinné k dani.

Soudní dvůr předně konstatoval, že dle ustálené judikatury podléhá poskytování služeb DPH pouze tehdy, když mezi poskytovatelem a příjemcem existuje právní vztah, v jehož rámci jsou vzájemně poskytnuta plnění, přičemž odměna obdržená poskytovatelem představuje skutečnou protihodnotu individualizované služby poskytnuté příjemci. Tak je tomu tehdy, existuje-li přímá souvislost mezi poskytnutou službou a získanou protihodnotou.

Obě tyto podmínky má SDEU v daném případě za splněné, protože mateřská společnost se smluvně zavázala poskytovat své dceřiné společnosti určité obchodní služby a ta se naopak zavázala platit za

ÚPRAVY PŘEVODNÍCH CEN Z HLEDISKA DPH

tyto služby na konci každého roku částku, která je sice proměnlivá, ale není nahodilá ani nejistá, protože podmínky této odměny jsou zakotveny ve smlouvě. Dané služby tedy dle SDEU podléhají DPH na výstupu.

Proti těmto závěrům nelze dle SDEU namítat, že odměna náležející mateřské společnosti má v souladu se směrnicí OECD pouze upravit provozní marži dceřiné společnosti, aby byla dodržena zásada obvyklých tržních podmínek, aniž by jako protiplnění musela být poskytnuta konkrétní činnost.

Prokázání, že tyto služby byly mateřskou společností skutečně poskytnuty a dceřiná společnost je skutečně použila pro vlastní zdanitelná plnění je ale nicméně dle SDEU nezbytné pro prokázání nároku na odpočet DPH na vstupu. Finanční správa tedy může k prokázání těchto skutečností požadovat předložení jiných dokladů než faktury, pokud je předložení těchto důkazů pro tyto účely nezbytné a přiměřené. Dle SDEU ale není možné po plátcích požadovat, aby prokázali nezbytnost nebo vhodnost těchto služeb pro jeho zdanitelná plnění.

Dopady do praxe

S ohledem na specifickou situaci daného případu nelze závěry SDEU zevšeobecnit. Je třeba mít na paměti, že v daném případě bylo možné vztáhnout úpravu ziskovosti dceřiné společnosti ke konkrétní službě, k jejímuž poskytování se mateřská společnost smluvně zavázala a k níž úpravu ziskovosti dceřiné společnosti vztáhla.

Soudní dvůr se bohužel nijak nepostavil k obecnější polemice na téma převodních cen zmíněné ve stanovisku generálního advokáta. Generální advokát přitom opakovaně konstatoval, že doporučení vyjmout úpravy převodních cen z působnosti DPH nebylo přijato Výborem pro DPH, který je poradním výborem zřízeným při Evropské komisi. Názor SDEU na tuto otázku tedy zůstává nejasný. Soudní dvůr se nevyjádřil ani k tvrzení generálního advokáta, dle něhož nelze ztrácet ze zřetele, že úpravy související s poskytováním služeb nebo dodáním zboží představují změnu ceny fakturované služby nebo fakturovaného zboží.

Dopady judikátu na správní praxi jsou tedy zatím omezené. Na širší dopad do správní praxe si tedy budeme muset počkat do doby, než SDEU

rozhodne v dalším případě týkajícím se úprav převodních cen C-603/24 Stellantis Portugal, S.A.

S ohledem na zmíněné nejasnosti a očekávání dalšího rozsudku SDEU doporučujeme věnovat pozornost identifikaci rizik, vhodného nastavení fakturace úpravy transferových cen a postupu při aplikaci DPH. Stejně tak s ohledem na závěry SDEU v tomto případě a v rozhodnutí ve věci C-527/23 Weatherford Atlas Gip SA doporučujeme dbát na opatření dostatečných důkazních prostředků prokazujících poskytnutí manažerských služeb.

V případě potřeby prověření těchto oblastí jsme vám rádi k dispozici.

MILENA DRÁBOVÁ

DPH specialista

milena.drabova@LTApartners.com

JUDIKATURA: EXISTUJE STÁLE POVINNOST MÍT ZAPSANÉHO SKUTEČNÉHO MAJITELE?

Nejvyšší soud se v rozhodnutí sp. zn. 27 Cdo 1368/2024 ze dne 25. 8. 2025 zabýval otázkou, zda lze společnosti sankcionovat za nesrovnalosti v evidenci skutečných majitelů.

Městský soud v Praze rozhodoval o nesrovnalosti v evidenci skutečných majitelů u evidující osoby spočívající v tom, že v evidenci skutečných majitelů neměla zapsány žádné údaje. Tato osoba neměla zapsaného skutečného majitele a neučinila tak ani v dodatečně určené lhůtě. Městský soud uzavřel, že je dána nesrovnalost ve smyslu zákona o evidenci skutečných majitelů.

Česká právní úprava představována zákonem o evidenci skutečných majitelů byla přijata na základě unijních směrnic, konkrétně na základě směrnice EU č. 2015/849 (AML směrnice). AML směrnice byla následně změněna tak, že členské státy musí zajistit, aby informace o skutečném majiteli byly dostupné jakékoli osobě z široké veřejnosti.

Soudní dvůr EU rozsudkem ve spojených věcech C-37/20 a C-601/20 – WM a Sovim – rozhodl dne 22. 11. 2022, že tato část AML směrnice, která ukládá povinnost členským státům zajistit přístup k informacím široké veřejnosti, je neplatná.

Dle názoru Městského soudu v Praze tímto rozsudkem došlo jen k zásahu do unijního práva, přičemž český zákon o evidenci skutečných majitelů je stále v plném rozsahu platný, a proto jej při svém rozhodování aplikoval. Navíc Městský soud uvedl, že nedochází k neoprávněnému zásahu do práva na soukromý život a do práva na ochranu osobních údajů dle čl. 7 a 8 Listiny základních práv EU a to proto, že evidující osoba může za zákoných podmínek požádat o znepřístupnění zapsaných údajů.

Vrchní soud v Praze rozhodnutí Městského soudu v Praze potvrdil, následně podala evidující osoba dovolání k Nejvyššímu soudu a položila dosud v judikatuře neřešenou otázku, zda může být za nesrovnalost ve smyslu zákona o evidenci skutečných majitelů považován případ, kdy evidující osoba nezapiše skutečného majitele a to s odkazem na zásah do práva na soukromý život a do práva na ochranu osobních údajů dle čl. 7 a 8 Listiny základních práv EU, jak dovozeno v rozsudku WM a Sovim.

Nejvyšší soud dovozuje, že Listina základních práv EU má stejnou sílu jako primární právo EU a zároveň platí, že primární právo EU je přímo a přednostně aplikovatelné za předpokladu, že lze

seznat jasné a bezpodmínečné pravidlo. Podle Nejvyššího soudu jsou takovými pravidly i pravidla dle čl. 7 a 8 Listiny základních práv EU.

Nejvyšší soud uvádí, že český zákonodárce postavil evidující osoby před složitou otázku, protože na jednu stranu z důvodu jeho liknavosti nedošlo k úpravě zákona o evidenci skutečných majitelů a stále zůstává zákonná povinnost zapsat skutečného majitele, na druhou stranu tím pádem dochází k porušení práv skutečného majitele dle čl. 7 a 8 Listiny základních práv EU.

Tento stav vyvolaný nečinností zákonodárce nelze klást k tíži evidujícím osobám a skutečným majitelům. Stát je nucen respektovat práva dle čl. 7 a 8 Listiny základních práv EU, a proto nelze ukládat evidujícím osobám sankce v případě nesplnění povinnosti zapsat skutečného majitele dle zákona o evidenci skutečných majitelů. Za nesrovnalost tak nelze považovat stav, kdy nejsou v evidenci skutečných majitelů zapsány údaje skutečného majitele z důvodu, že by tím došlo k zásahu do jeho práv dle Listiny základních práv EU.

Nejvyšší soud s odkazem na výše uvedené proto změnil usnesení Městského soudu v Praze tak, že se řízení o nesrovnalosti zastavuje.

JUDIKATURA: EXISTUJE STÁLE POVINNOST MÍT ZAPSANÉHO SKUTEČNÉHO MAJITELE?

Je tedy možné nezapisovat skutečného majitele? Z pohledu obchodních společností je nutné brát také v potaz, že v případě nezapsání skutečného majitele do evidence skutečných majitelů vznikají další následky vymezené v zákoně o evidenci skutečných majitelů. A sice se jedná o nemožnost vyplácet podíl na zisku, jiných vlastních zdrojích nebo likvidačním zůstatku tomuto nezapsanému skutečnému majiteli ani právnické osobě, jejichž je rovněž skutečným majitelem. Dále nesmí tento nezapsaný skutečný majitel vykonávat hlasovací práva při rozhodování nejvyššího orgánu nebo rozhodovat jako jediný společník. Tato omezení jsou v praxi často významnější než samotná hrozba pokut.

Jak s touto situací naložit? Nejvyšší soud sice oslabil možnost vymáhat zápis cestou soudních řízení o nesrovnalosti, nicméně společnosti by měly zůstat obezřetné. Nejvyšší soud se nijak nevyjádřil k dalším důsledkům nezapsání skutečného majitele, proto doporučujeme do doby, než zákonodárce novelizuje zákon o evidenci skutečných majitelů, mít za to, že tato omezení uplatní i nadále a je tedy vhodné skutečného majitele do evidence skutečných majitelů zapsat.

V případě zájmu vám rádi poskytneme podrobnější informace.

DANIEL VRÁBEL

Advokát

daniel.vrabel@LTApartners.com

JUDIKATURA: NÁMITKA NEPŘIMĚŘENOSTI SMLUVNÍ POKUTY

Nejvyšší soud se ve svém rozhodnutí ze dne 22. 5. 2025, sp. zn. 23 Cdo 767/2024 opětovně věnoval velmi důležitému tématu, kterým je smluvní pokuta, konkrétně pak možnosti její moderace soudem.

Judikatura Nejvyššího soudu ve věci smluvní pokuty a možnosti její moderace je velmi rozsáhlá a dalo by se říci, že i ustálená. Nově se však Nejvyšší soud vyjádřil k tomu, kdy nejpozději může strana sporu uplatnit námitku nepřiměřenosti smluvní pokuty tak, aby soud mohl rozhodnout o její případné moderaci.

Skutkový stav byl následující – uživatel cesty a majitel cesty uzavřeli smlouvu, na základě které mohl uživatel cestu používat a zavazoval se za tuto možnost majiteli cesty platit. Odměna byla sjednána ve výši 3.000 Kč za rok. Povinnost uživatele zaplatit odměnu majiteli cesty byla utvrzena smluvní pokutou ve výši 500 Kč za každý den prodlení. Uživatel se dostal do prodlení se zaplacením odměny po dobu 382 dnů. Majiteli cesty tak vznikla pohledávka ve výši 194.000 Kč (3.000 Kč dlužná odměna a 191.000 Kč smluvní pokuta), kterou se rozhodl vymáhat soudní cestou.

Procesní obrana uživatele cesty u soudu prvního stupně spočívala v tvrzení, že předmětná cesta je veřejně přístupná účelová komunikace a majitel cesty tak nemůže mít nárok na zaplacení odměny za její užívání. Soud prvního stupně tuto argumentaci odmítl a rozhodl, že uživatel cesty je povinen zaplatit celou dlužnou částku, tedy 194.000 Kč.

U soudu druhého stupně (v odvolacím řízení) namítl uživatel cesty, že smluvní pokuta ve výši 191.000 Kč je nepřiměřená a navrhl její moderaci. Odvolací soud na tuto argumentaci přistoupil a snížil smluvní pokutu na cca 5.000 Kč.

Majitel cesty podal proti rozhodnutí odvolacího soudu dovolání k Nejvyššímu soudu. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí odkázal na svou nynější ustálenou judikaturu týkající se smluvní pokuty. Dle této judikatury je nutné zkoumat přiměřenost konkrétní pohledávky na zaplacení smluvní pokuty s ohledem na funkci sjednané smluvní pokuty a s ohledem na okolnosti konkrétního případu. Pro zkoumání přiměřenosti smluvní pokuty jsou tak zásadní jak skutečnosti týkající se okamžiku sjednávání smluvní pokuty, tak okolnosti, které nastaly až při porušení utvrzené povinnosti

a případně i další (pozdější) události.

Strana sporu, která namítá nepřiměřenost smluvní pokuty a navrhuje její moderaci, musí zároveň tvrdit a dokazovat všechny okolnosti, ze kterých je možné rozhodnout o nepřiměřenosti smluvní pokuty. Samotná existence smluvní pokuty, hodnota zajištěné povinnosti a výše smluvní pokuty nejsou dostatečné pro rozhodnutí o její případné nepřiměřenosti. Tvrdit skutečnosti a navrhopat důkazy k těmto skutečnostem jsou strany povinny zejména v řízení před soudem prvního stupně, tedy nikoli až v odvolacím řízení.

Byť Nejvyšší soud potvrdil, že je možné podat námitku nepřiměřenosti smluvní pokuty až v odvolacím řízení, zároveň shledal, že uživatel cesty, který takto námitku vznesl, postupoval chybně, neboť ji fakticky měl uplatnit již v řízení před soudem prvního stupně. Pak by mohl tuto svou námitku doplnit tvrzeními a důkazy nutnými k učinění závěru o možné nepřiměřenosti smluvní pokuty. Námitce uplatněné až v odvolacím řízení nešlo vyhovět, a to proto, že navrhovatel nesplnil svou povinnost tvrdit určité skutečnosti a navrhopat k nim důkazy.

JUDIKATURA: NÁMITKA NEPŘIMĚŘENOSTI SMLUVNÍ POKUTY

Z komentovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu tedy plyne, že jestliže chce některá ze stran sporu dosáhnout moderace smluvní pokuty, měla by postupovat následovně:

- musí vznést námitku nepřiměřenosti smluvní pokuty (návrh na moderaci smluvní pokuty) v řízení před soudem prvního stupně (dříve, než nastanou účinky koncentrace řízení); a
- musí tvrdit a prokazovat, v čem konkrétně má spočívat nepřiměřenost sporné smluvní pokuty.

Rozsah skutečností, které by měla strana sporu tvrdit a prokazovat, pak vychází z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu, viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2023, sp. zn. 31 Cdo 2273/2022 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 5. 2023, sp. zn. 23 Cdo 1398/2022.

VÁCLAV PAŘHA

Advokátní koncipient

vaclav.patha@LTApartners.com

JUDIKATURA: PROHLÁŠENÍ A ZÁRUKY VE SMLOUVÁCH O PŘEVODU PODÍLU

Prohlášení a záruky ve smlouvách o převodu podílu nejsou žádnou novinkou – patří k běžné praxi už dlouhá léta. Co je však nové, je jejich rostoucí přítomnost v soudních síních. Stále častěji se totiž stávají předmětem sporů mezi prodávajícími a kupujícími. Jedním z posledních případů je rozhodnutí Vrchního soudu v Praze (7 Cmo 21/2024).

Předmět sporu

Prodávající převedl svůj podíl ve společnosti na dva kupující. Ve smlouvě bylo obsaženo několik prohlášení a záruk prodávajícího, kdy v tomto případě byla stěžejní zejména prohlášení, že (i) společnost podniká v souladu s právními předpisy, a že (ii) společnost neuzavřela žádné úvěrové smlouvy nebo smlouvy o půjčce jako věřitel nebo dlužník, neposkytla ručení apod. Současně se prodávající zavázal, že pokud by se ukázalo kterékoli prohlášení nepravdivé, zaplatí smluvní pokutu. Jednalo se tedy o poměrně standardní ustanovení, výrazně nevybočující (vyjma snad smluvní pokuty jako následku porušení) z běžné transakční praxe.

Následně se ukázalo, že společnost měla uzavřít smlouvu o zápůjčce a také neplnila povinnosti

vůči úřadu práce. Jeden z kupujících proto požadoval smluvní pokutu ve výši 400.000 Kč. Oba stupně soudů však jeho žalobu zamítly. Vrchní soud uzavřel, že takto formulovaná prohlášení se netýkají samotného předmětu převodu, tj. obchodního podílu, ale společnosti jako takové, a jsou tudíž neurčitá a zdánlivá. Z toho důvodu nemohla smluvní pokuta vůbec vzniknout.

Oprávněná kritika?

Podle našeho názoru není takto přísný a formalistický přístup soudu vhodným řešením. Účelem prohlášení a záruk je primárně zajistit ochranu kupujícího před skrytými závazky či riziky, která mohou vyjít najevo až po uzavření transakce. Pokud však soud trvá na striktním výkladu, podle něhož se tato ujednání netýkají samotného převáděného podílu, významně tím oslabuje jejich praktickou funkci a smysl. Kritici proto upozorňují, že soud mohl zvolit vstřícnější přístup a hledat interpretaci, která by umožnila ujednání zachovat – například jejich posouzením jako ujednání o odstupném, případně ujednání o nepojmenované smluvní klauzuli utvrzující dluh – namísto toho, aby je zcela vyloučil jako právně neexistující.

Co z toho plyne?

Rozsudek má potenciálně zásadní dopad na stávající transakční praxi, nicméně zatím nejde o stanovisko Nejvyššího soudu. Lze proto očekávat, že judikatura se v této oblasti bude dál vyvíjet. Do té doby však není důvod se prohlášení a záruk ve smlouvách vzdávat – jejich praktická role a užitečnost totiž nadále přetrvávají. Je však nezbytné klást důraz na jejich vhodnou formulaci, aby obstála i při případném soudním přezkumu.

JAN ČERMÁK

Advokátní koncipient

jan.cermak@LTApartners.com

POVINNÉ PŘÍSPĚVKY ZAMĚSTNAVATELŮ NA PRODUKTY SPOŘENÍ NA STÁŘÍ

Od 1. 1. 2026 bude účinný nový zákon č. 324/2025 Sb., o povinném příspěvku na produkty spoření na stáří. Díky němu získají někteří zaměstnanci vykonávající rizikové práce právo na to, aby jim zaměstnavatel každý měsíc přispíval na produkty spoření na stáří (penzijní připojištění nebo doplňkové penzijní spoření), které mají zaměstnanci sjednané s příslušnými finančními institucemi.

Dosud (s účinností od 1. 1. 2025) platí zvláštní režim pouze u zaměstnanců konajících práce zařazené v nejvyšší 4. rizikové kategorii (podle zákona o ochraně veřejného zdraví). Těmto zaměstnancům ale nenáleží příspěvky na produkty spoření na stáří – namísto toho se jim po odpracování určitého počtu směn rizikové práce přímo snižuje důchodový věk (o 15 až 60 měsíců) a jejich zaměstnavatelé mají povinnost platit za ně zvýšené pojistné na důchodové pojištění.

Nový zákon naproti tomu od příštího roku zavádí povinnost zaměstnavatelů přispívat na produkty spoření na stáří zaměstnancům konajícím práce zařazené do 3. rizikové kategorie, a to pro následující faktory pracovních podmínek: vibrace, zátěž chladem, zátěž teplem nebo celková fyzická

zátěž, jde-li o zátěž při dynamické fyzické práci vykonávané velkými svalovými skupinami. Nebude se tedy bez dalšího jednat o všechny práce zařazené do 3. kategorie.

Povinnost poskytovat příspěvek bude navázána na uplatnění tohoto práva ze strany samotného zaměstnance. Zaměstnavatel nicméně bude muset všechny dotčené zaměstnance o tomto právu informovat – ty, kteří již rizikovou práci vykonávají, do 15 dnů od nabytí účinnosti nového zákona, další zaměstnance pak vždy před tím, než s výkonem rizikové práce začnou. Pokud zaměstnanec právo uplatní a dodá zaměstnavateli potřebné údaje o sjednaném produktu spoření na stáří, bude mu zaměstnavatel poskytovat příspěvek za každý kalendářní měsíc, v němž zaměstnanec odpracoval alespoň 3 směny rizikové práce.

Výše příspěvku bude činit 4 % vyměřovacího základu za daný měsíc podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení. Zaměstnavatel bude zároveň povinen vést záznamy o poskytování příspěvků, které bude oprávněna kontrolovat správa sociálního zabezpečení. Neplnění povinností podle nového zákona bude přestupkem, za

který bude možné v nejzávažnějších případech uložit pokutu až 2.000.000 Kč.

Logika nového zákona je dle dostupných informací taková, že původním úmyslem vládní koalice bylo zavést nový režim snížení důchodového věku nejen pro zaměstnance ve 4. rizikové kategorii, ale právě i pro některé zaměstnance ve 3. kategorii. Toto se nicméně nakonec nepodařilo, což zákonodárce hodlá těmto zaměstnancům kompenzovat právě novými povinnými příspěvky zaměstnavatelů na produkty spoření ve stáří. Pro zaměstnance ve 4. kategorii nový zákon nic nemění.

V případě zájmu vám rádi poskytneme podrobnější informace.

LUKÁŠ MOJŽÍŠ

Advokát

lukas.mojzis@LTAparters.com

VĚDĚLI JSTE, ŽE

- vláda projednává **zvýšení slevy** na 1. dítě (nyní 15.204 Kč, nově 22.320 Kč) a zvýšení základní slevy na poplatníka (nyní 30.840 Kč, nově 34.600 Kč)?
- vybrané české skupiny a české společnosti, které jsou součástí velkých nadnárodních skupin, **mají povinnost zveřejnit tzv. zprávu o daních z příjmu**, která obsahuje např. informace o splatné a odložené dani, výnosech, aktivech a počtu zaměstnanců? Prvotní zveřejnění bude pro období, která započala po 22. 6. 2024. Zpráva musí být zveřejněna do 12 měsíců po skončení daného účetního období.
- byl zveřejněn pokyn GFŘ číslo D-72, který **rozšiřuje možnost promíjení** penále správcem daně až do výše 100 %?
- GFŘ připravuje **aktualizaci sdělení** k novému způsobu daňového odpisování fotovoltaických elektráren?
- minimální mzda **vzroste** od 1. 1. 2026 o 1.600 Kč na 22.400 Kč měsíčně?
- byla odstraněna **legislativní chyba** a dohodáři vykonávající práci v druhé nerizikové kategorii opět nemusejí na vstupní lékařské prohlídky? U rizikových prací (druhá riziková, třetí, nebo čtvrtá kategorie) však tato povinnost nadále zůstává.

ZE ŽIVOTA LTA

Naše řady se stále rozrůstají! V posledních měsících posílili auditní tým **Filip Vodenka**, **Ekaterina Pushkarenko** a **Milada Krásná**. Všem přejeme, aby se jim u nás líbilo a těšíme se na společnou práci.

Vybraných termínů pravidelného podzimního **HR klubu**, který pořádají společnosti Grafton Recruitment a Gi Group, se jako přednášející zúčastnila naše expertka na pracovní právo **Alice Mlýnková**. Seznámila účastníky s prvními zkušenostmi s flexinovelou z praxe a dalšími HR tipy zohledňujícími legislativní vývoj, který na zaměstnavatele klade stále vyšší nároky.

Běh dobré vůle Nadace Olgy Havlové

Letos jsme se potřetí zúčastnili charitativního závodu Běh dobré vůle Nadace Olgy Havlové, který se konal již tradičně v oboře Hvězda. Přestože jsme v kategorii firemních štafet neobhájili loňské druhé místo, akci jsme si moc užili a podpořili dobrou věc!

Společnost LTA vznikla v roce 2011 se záměrem poskytovat právní, daňové, auditorské a účetní služby.

Naše jedinečnost je založena na nabídce komplexního řešení napříč všemi zmíněnými oblastmi, jejich provázanosti a vzájemné podpoře.

Jsme členem mezinárodních sítí:

MGI WORLDWIDE, která patří mezi 20 největších sítí daňových, auditorských, účetních a poradenských firem a zastřešuje přes 9000 odborníků po celém světě.

A member of

THE LAW FIRM NETWORK, síť s 35letou historií, sdružující členské advokátní kanceláře po celém světě. Má členy ve více než 50 zemích a v dalších téměř 80 sítí spolupracujících advokátních kancelářích.

The Law Firm Network

Tento newsletter není právním dokumentem a nenahrazuje individuální právní, daňové, účetní ani jiné poradenství. Informace zde uvedené slouží pouze pro obecnou orientaci a mohou být ovlivněny změnami právních předpisů, aplikační praxí, nebo okolnostmi individuálního případu. Pro konkrétní doporučení se vždy obraťte na odborníka v dané oblasti.

LTA, Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2, Česká republika
+420 246 089 010, LTA@LTApartners.com
www.LTApartners.com

